

РЕШЕНИЕ

№ 23034

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1566** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "Кредирект" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Решение № 4519/11.12.2025г. по н.а.х.д. № 14065 по описа на СРС за 2025г., 93 - ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 007334/15.08.2025 г., издадено от Председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП). С НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание чл.210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), за нарушение на чл. 68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1 от същия закон.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Твърди се, че не е налице заблуждаваща търговска практика, доколкото липсва съдържание на невярна информация, както и резултат или възможност за настъпването му, изразяващ се във вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на практиката. В тази връзка оспорва извода на СРС за доказаност на нарушението, като счита, че противоречат и на утвърдената съдебна практика по идентични казуси. Сочи, че неустойката при неизпълнение по смисъла на чл. 19 ал. 3 от ЗПК не следва да се включва в ГПР, не може да се третира като „общ разход по кредита“, поради което наказателните постановления, основаващо се на различна интерпретация, противоречат на закона. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът, председателят на Комисията за защита на потребителите, не е изразил становище по касационната жалба и не е представяван по делото.

Прокурорът представи заключение за неоснователност на жалбата, намира съдебното решение правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на "КРЕДИРЕКТ" ЕООД е ангажирана за нелоялна търговска практика, извод за която бил направен след извършената на 19.12.2024 г. проверка в обект на кредитора, при която било установено, че на 25.04.2024 г., в [населено място], е предоставил по Договор № 1061406/25.04.2024 г. кредит на потребител в размер на 1700 лева, като условията били следните: да го върне в срок от 18 месеца с обща сума за плащане - 2561.26 лв. при обезпечение на кредита или с обща сума за плащане в размер на 5832 лв. - при необезпечен кредит. Кредитът бил отпуснат като необезпечен, но с изискване за обезпечение при условия, които ако не се изпълнят, следва начисляване на неустойка в размер на 3270.74 лв. За така отпуснатия кредит в СЕФ и в Договора бил посочен годишен процент на разходите в размер на 62.97 %, който включвал само договорената лихва, без разходите за неустойка при непредоставено обезпечение, като посоченият ГПР се отнасял за кредит с предоставено съгласно изискванията на кредитора обезпечение - евентуален кредитен продукт. В погасителния план към Договора била включена и погасителната вноската за неустойка при необезпечен кредит. Съгласно Договора било уговорено при неизпълнение на основното задължение по договора - задължението за връщане на заема, че се дължи само лихва за забава в размер на законната лихва или до 14% (10%+ основния лихвен процент на БНБ към 01.01.2024 г., приложим към първото полугодие на 2024 г. - 3.79%). Проверяващият инспектор приел, че е следвало да се включи този разход в стойността на ГПР, за да може потребителят да има реална представа за цената на кредита и да направи информирано решение за сключване на договора за кредит. За така отпуснатия кредит била обявена от кредитора информация за годишен процент на разходите (ГПР) в размер на 62.97%, който включва само разходите за възнаградителната лихва, без разходите за вноска "неустойка", т.е. обявеният от кредитора ГПР се отнасял за кредит с евентуално предоставено обезпечение, а не към отпуснатия кредит без обезпечение, което като резултат от уговорената „неустойка" при необезпечен кредит водело до отпускане на кредит с по-висок ГПР, а не с посочения в договора ГПР. Поради това било прието, че посоченият от "Кредирект" ЕООД ГПР в размер на 62.97% е невярна информация, тъй като същият се отнася за обезпечен кредит с обща сума за плащане - 2561.26 лв., а не за реално отпуснатия необезпечен кредит с обща сума за плащане - 5832 лв. Проверяващият инспектор заключил, че „Кредирект" ЕООД въвежда или би могъл да въведе потребителя в заблуждение във връзка с оскъпяването на кредита и спазването на ЗЗП при изчислението на посочения ГПР, като предоставя невярна информация за размера на приложимия ГПР по договора за кредит и за съответствието на посочения ГПР с предвидените в ЗПК изисквания при изчислението му. Така също, информираният избор на потребителя се опорочавал от невярната информация, което да доведе до заблуждение по отношение на разходите, които могат да възникнат във връзка с кредита и по отношение на спазване посочените от кредитора изискванията на ЗПК при изчислението му.

Въз основа на тези данни и изводи на 20.02.2025г. бил съставен АУАН за извършено нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. 68д, ал. 1, предл. първо от ЗЗП, надлежно предявен и връчен на представител на „Кредирект“ ЕООД. В АУАН е вписано, че нарушението е извършено на 25.04.2024 г. – на датата на сключване на договора.

При идентична фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението, било издадено и оспорено пред СРС НП, с което на основание чл.210а от ЗЗП е наложена имуществена санкция на дружеството в размер на 2 000 лв.

За да потвърди НП, решаващият съд е приел, че са спазени изискванията за издаването му от компетентен орган, спазени изискванията за съдържание и форма, не са допуснати съществени процесуални нарушения, а по приложението на материалния закон е приел, че съвкупната преценка на фактическата обстановка и анализа на доказателствата води до извод, че описаното в НП нарушение е безспорно доказано. До този извод СРС е достигнал след анализа на понятието "зablуждаваща търговска практика" и относимата разпоредба - чл.19, ал.1 и ал.3, т.1 от Закона за потребителския кредит. Формиран е решаващ извод, че процесната сума – 3270,74 лв., макар означена като „неустойка при необезпечен кредит“, е предвидена в погасителния план, дължи се при конкретна договорна конструкция и по същество представлява допълнителен разход по кредита, който следва да бъде включен в ГПР. По тези съображения е счел, че дружеството е осъществило състава на заблуждаваща търговска практика по чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, поради което е потвърдил наказателното постановление.

Въззивното решение е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс - чл.107, ал.2 НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

При правилно установени фактически обстоятелства, относими към състава на нарушената разпоредба, СРС е извел и верни изводи за съставомерност на посоченото в АУАН, респективно в НП нарушение на чл. 68в, вр. 68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1, предл. първо ЗЗП. С първата разпоредба е въведена обща забрана за нелоялните търговски практики. Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Нормата на чл.68г, ал.4 ЗЗП посочва, че нелоялни са и заблуждаващите търговски практики по чл. 68д – 68к от закона. Легалната дефиниция на заблуждаваща търговска практика е дадена в чл.68д, ал.1 от ЗЗП, съгласно която търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща, или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на тази практика.

Обосновано от СРС е приетото, че имуществената отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана законосъобразно. Правилно СРС е приел, че при сключването на процесния договор за кредит на потребителя е дадена невярна информация, тъй като при изчисляването на посочения

в договора ГПР от 62.97 %, същият се отнася за обезпечен кредит с договорената обща сума за плащане - 2561.26 лв., а не за реално отпуснатия необезпечен кредит с обща сума за плащане – 5832 лева (включващ обезпечение при неизпълнение за начисляване на неустойка в размер на 3270.74 лева). С други думи ГПР по процесния договор е даден в размер, включващ само договорената лихва, без разходите при непредоставено обезпечение, включени в погасителния план към договора като вноска за неустойка при необезпечен кредит, като тази вноска е добавена към възнаградителната лихва и се явява задължителен разход за потребителя при непредоставено обезпечение. Като пряк разход, вноската за неустойка при необезпечен кредит, включена в погасителния план обаче е следвало да бъде включена при изчислението на ГПР по договора. Невключването ѝ има за последица заблуда за потребител относно общите разходи по кредита. В тази връзка споделя се изводът на СРС, че е налице заблуда за потребителя относно икономическите последици от сключването на договора, което е от значение за вземането на решение за сключването му и то е възможно да бъде друго, ако потребителят би разполагал с вярната информация за ГПР. Ето защо, като е посочило по-нисък размер на ГПР, който се отнася към обезпечен кредит, а не към отпуснатия реално необезпечен кредит, дружеството е извършило дейността си упражнявайки нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68в, вр. с чл.68г, ал. 4, чл.68д, ал. 1 от ЗЗП – представена е невярна информация.

Споделя се и изводът на СРС за правилно приложение на санкционна разпоредба - чл.210а ЗЗП, предвиждаща имуществена санкция за така констатираното нарушение от 2000 до 50 000 лева. При индивидуализиране на наказанието наказващият орган е съобразил разпоредбите на чл.27, ал.2, предл. първо и последно от ЗАНН, приложими за отговорността на юридическите лица и е наложил санкция в минимален размер.

По изложените съображения, настоящата инстанция счита, че решението на районния съд е валидно, допустимо и съответстващо на закона, поради което следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVI състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4519/11.12.2025г. по н.а.х.д. № 14065 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93 - ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: